

BENET XVI

**PORTADORS DE LLUM
EN LA HISTÒRIA**

**Semblances hagiogràfiques
compilades per Bernabé Dalmau**

dossiers **CPL**
editorial

6 D'AGOST

LA TRANSFIGURACIÓ DEL SENYOR

La muntanya –tant el Tabor com el Sinai– és el lloc de la proximitat amb Déu. És el lloc elevat respecte a l'existència quotidiana en què es respira l'aire pur de la creació. És el lloc de la pregària, on s'està a la presència del Senyor, com Moisès i com Elies, que apareixen al costat de Jesús transfigurat i parlen amb ell de l'“èxode” que l'espera a Jerusalem, és a dir, de la seva Pasqua. La Transfiguració és un esdeveniment de pregària: en pregar, Jesús se submergeix en Déu, s'uneix íntimament a Ell, adhereix amb la seva pròpia voluntat humana a la voluntat d'amor del Pare, i d'aquesta manera la llum li penetra i apareix visiblement la veritat del seu ésser: ell és Déu, Llum de Llum. Fins i tot els vestits de Jesús es tornen blancs i resplendents. Això recorda el baptisme, el vestit blanc que porten els neòfits. Qui reneix en el baptisme és revestit de llum, anticipant l'existència celestial, que l'Apocalipsi representa amb el símbol dels vestits blancs (cf. Ap 7,9.13).

Aquí hi ha el punt crucial: la transfiguració anticipa la resurrecció, però aquesta pressuposa la mort. Jesús manifesta als apòstols la seva glòria perquè tinguin la força d'afrontar l'escàndol de la creu, i compreguin que cal passar a través de moltes tribulacions per arribar al Regne de Déu. La veu del Pare, que ressona des de dalt, proclama Jesús com el seu Fill predilecte, com en el baptisme del Jordà, afegint: “Escolteu-lo” (Mt 17,5). Per entrar a la vida eterna cal escoltar Jesús, seguir-lo pel camí de la creu, portant en el cor com Ell l'esperança de la resurrecció. *Spe salvi*, salvats en l'esperança. Avui podem dir: “Transfigurats en l'esperança”.

17.02.08